

влѣмъ въ нея едно малко количество растворъ отъ оцетно-оловена соль (*acétate de plomb*) тутакси ще се получи черенъ мжтокъ (угайка), който е оловенъ сулфидъ.

Присжтствието на свободенъ вжглеливъ окисъ въ водитѣ се познава по слѣдующий начинъ: при испитване водата съ прѣснопригответъ лакмусовъ растворъ и подиръ съ вариянъ, се показва измѣнение въ цвѣта, и разжтвание.

Присжтствието на окисъ отъ желѣзо се познава по този начинъ: при прибавление къмъ една часть отъ испитуемитѣ води растворъ отъ шикалки, произлиза поцвѣтявание.

Посрѣдствомъ барливъ хлоридъ опрѣдѣля се присжтствието на сѣрѣста киселина.

Посрѣдствомъ азотяно-срѣбърна соль опрѣдѣля се присжтствието на хлора.

Кремливата киселина се опрѣдѣля посрѣдствомъ солна киселина и вода.

Присжтствието на слѣди отъ фосфорната киселина се опрѣдѣля посрѣдствомъ раствора отъ молибденесто-амонияна соль въ азотяна киселина; тоя растворъ прави съ фосфоряна соль жълтъ мжтокъ.

Присжтствието на варѣта се опрѣдѣля посрѣдствомъ раствора отъ щавелна (киселецова) киселина и щавело-амонияна соль.

Присжтствието на магнезий се опрѣдѣля посрѣдствомъ фосфоро-амонияна соль (бѣлъ мжтокъ се образува).

Въ филтратъ, свободенъ отъ амонияни соли и алкалически земи се опрѣдѣля присжтствието на калий посрѣдствомъ дихромо-платиняна соль.

Въ полученый филтратъ, послѣ отдѣлението на калий се доказва присжтствието на натрий посрѣдствомъ дихромо-калияна соль.

Студени минерални води.

Айтосский Балканъ крие близу до с. Ичме любопитенъ сѣренъ изворъ, който се посѣщава отъ турското население на околията за исцѣление всѣкакви (!) видове болѣсти.

Водата на извора истича силно прѣзъ единъ желѣзенъ чючюръ, който е разѣденъ отъ дѣйствието на сѣроводорода